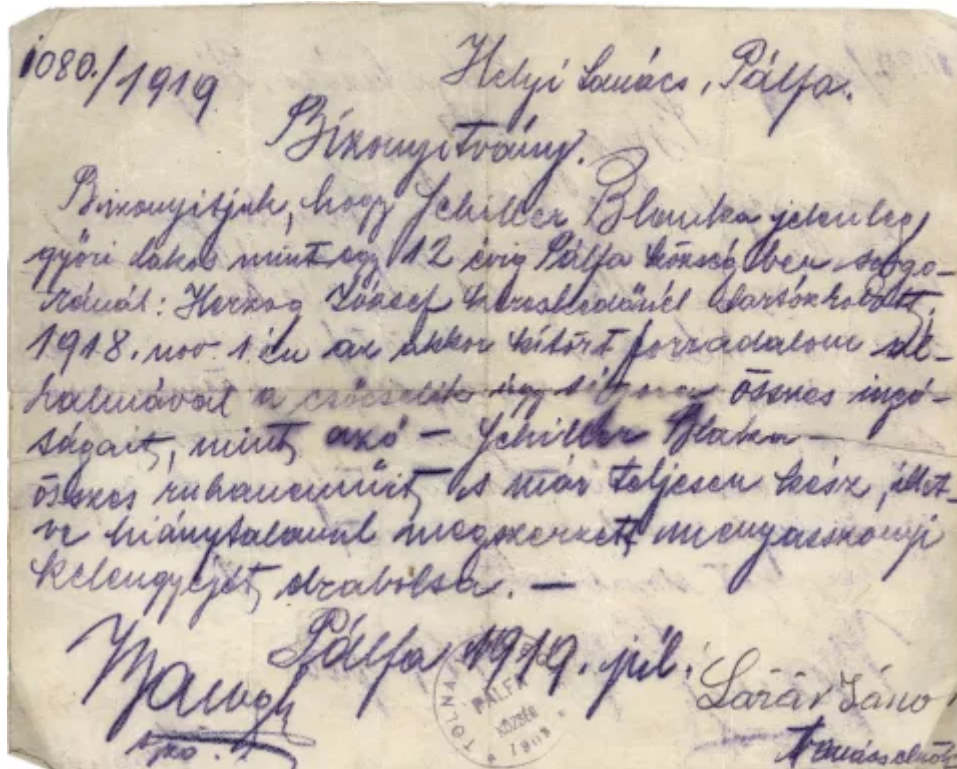

Bizonyítvány Schiller Blanka Kelengyéjének Elvesztéséről

Ez a bizonyítvány azt bizonyítja, hogy édesanyám Schiller Blanka, 1918-ban elvesztette menyasszonyi kelengyéjét. A pálfai helyi tanács adta ki, 1919-ben.

Anyámat Schiller Blankának hívták. Győrben született 1894-ben. A család neológ volt. Négy elemi, aztán polgári végzett Győrben. A papám is, és a mamám is polgáriba járt, más végzettségük nem volt. Nem tudták a szülők fizetni akkor az iskolát. A fiúk bementek különböző kereskedők mellé, és ott tanulták meg a szakemberek mellett mesterséget. Anyám nővére a Hermina, aki nem volt édestestvére, jóval idősebb volt nála. Hermina a férjével, Herzog Józseffel, aki kereskedő volt Pálfán lakott. Hermináék nagyon vallásosak voltak. Mivel nem volt gyerekük, úgy döntöttek, hogy anyámat magukhoz veszik. Anyámék sokan voltak, így a nagymamának ez nagy megkönnyebbülés volt, hogy Hermináék magukhoz vették anyámat. Amikor anyám elkerült Pálfára, nagyon jól élte ezt meg, mert a testvére és a sógora gyerekének fogadták be. Ezt nem anyám döntötte el, de azt hiszem, hogy azért megkérdezték tőle. Olyan tizenéves lehetett ekkor. Mennyi volt a különbség közöttük azt nem tudom, de sok volt, és Hermina, mint lányát nevelgette anyámat. Megállapodtak a nagymamával, hogy ők fogják kistafírozni és férjhez adni. Hermina az 1920-as években meghalt. A férje ott maradt Pálfán, ő az 1920-as évek végén halt meg.

Anyám megélte Pálfán azt is, hogy jöttek a kommunisták, azok között persze zsidók is voltak, és fölégették a kereskedőknek, meg gazdagabb parasztoknak a házát. Ez 1918 novemberében volt. Aztán jöttek a különítményesek, meg a katonák, és a zsidókat irtották. Anyám mesélte, hogy fölgyújtották a házukat, és elszedték a vagyonukat. A különítményesek lőttek is. Anyámnak így vészett oda az egész stafírunlja. Erről még egy bizonyítványt is kiállított a pálfai helyi tanács

akkor. 12 évig élt anyám Pálfán, és itt ismerkedett meg apámmal, és egymásba szerettek. Anyám szőkés vörös volt, és nagyon szép.